

„Nowa Reforma“ wychodzi dwa razy dziennie.

Prenumerata wynosi:

W miejscu	rocznica	połączona	połączona	połączona
z dostawą do domu	26 kor. — h.	18 kor. — h.	10 kor. — h.	3 kor. — h.
W Austro-Węgry:	43 „ 20 „	21 „ 60 „	10 „ 80 „	3 „ 60 „
W Austro-Węgry:	43 „ 20 „	21 „ 60 „	10 „ 80 „	3 „ 60 „
W Austro-Węgry:	43 „ 20 „	21 „ 60 „	10 „ 80 „	3 „ 60 „
W Austro-Węgry:	43 „ 20 „	21 „ 60 „	10 „ 80 „	3 „ 60 „
W Austro-Węgry:	43 „ 20 „	21 „ 60 „	10 „ 80 „	3 „ 60 „
W Austro-Węgry:	43 „ 20 „	21 „ 60 „	10 „ 80 „	3 „ 60 „
W Austro-Węgry:	43 „ 20 „	21 „ 60 „	10 „ 80 „	3 „ 60 „
W Austro-Węgry:	43 „ 20 „	21 „ 60 „	10 „ 80 „	3 „ 60 „
W Austro-Węgry:	43 „ 20 „	21 „ 60 „	10 „ 80 „	3 „ 60 „

Prenumerata (inzerat) opłaca się nadawcą wprost do Administracji „N. Reformy“ w Krakowie.

Redakcja: ul. Jagiellońska 10. Administracja: ul. św. Anny 3. Telefon Redakcji 41. Administracji Nr 241. Dla zamówień zamiejscowych 15/2. Nr rach. pocz. kasy oszczęd. 857484.

Redakcja: ul. Jagiellońska 10. Administracja: ul. św. Anny 3. Telefon Redakcji 41. Administracji Nr 241. Dla zamówień zamiejscowych 15/2. Nr rach. pocz. kasy oszczęd. 857484.

Cena numeru 12 hal.

NOWA

REFORMA

WYDANIE PORANNE

Prenumeratę przyjmują:

Zamiejscow: Administracja „Nowej Reformy“ i wszystkie urzędy pocztowe: miejscowa: Administracja „Nowej Reformy“. — Główna redakcja w Krakowie. — Agencja J. Hoppe i A. Salomonowicz, ul. Szczęśliwa 9; Biuro dzienników M. Hupczyca, ul. Jagiellońska 2. Trafika w Sukiennicach.

Zamiejscow: Administracja i ogłoszenia (inzeraty) przyjmują: W Łwowie: Bier dzienników: A. Buchstaber, ul. Karłowicza 91, S. Sokolowski, ul. Trzyniejska 5. W Jarosławiu: J. Soszyński. — W Tarnobrodzie: M. Rockach. — W Wiedniu: Herman Goldschmidt (sprzedaż oddzielnych numerów), i. Wolle 6. — W Duku: Nachfolger Baasens & Vogler (także w Hamburgu, Frankfurtu n. M., Berlinie, Lipsku, Bazylei i Wiedniu). — R. Mosse (także w Berlinie, Hamburgu, Monachium i Norymberdze). — H. Schalek (Wollzeile).

Ogłoszenia (inzeraty) przyjmuje Administracja „Nowej Reformy“ za opłatą za miejsce wiersza drobnym pismem (petit) za pierwszy raz 86 h., za każdy następny raz 13 h. — Do numeru niedzielnej i świątecznej o 60 procent drożej. Nadesłane po 90 h. od wiersza. — Głosy publiczne po 2 kor. od wiersza. Układ tablicy, cyfrowy, skomponowany, pierwszy raz 40 h. — Załączniki do „Nowej Reformy“ (prospekty, cyfrowe, ogłoszenia i t. p.) przyjmują się za cenę 2 koron od 100 egzemplarzy dla zamiejscowych a 1 kor. od 100 egz. dla miejscowych prenumeratów.

Przywilej inicjatyw.

Kraków, 8 marca.

(K. s.) Kiedy pewnego poranka Ludwigo Anglii w noweli swoich nad Anierą ukończył ranną twałość, zabrali się do herbaty i marmolady, wysunęli na przedkopia patrole pazyniosły im wieść piorunującą: Niemcy o naprzeciwku znikli!... Jeszcze wczoraj wieści o ich byli. Jeszcze dzisiaj nad ranem słychać było z ich ręków zwycięzcy rozgwar żołnierski. A teraz! Czysta grobowa i pustka w ich rękach. — Gdzie się podzieli? Co oznacza to nagłe, dobroć opuszczenie odcinka, o którego posiadaniu w przeszłorocznej ofensywie walczone tak zawzięcie przez całe cztery miesiące dzień w dzień, noc w noc?

Anglicy do dzisiaj nie wiedzą, co oznacza ten manewr niemiecki. Prasa angielska ciągle jeszcze deliberuje na ten temat, snując najrozmaitsze przypuszczenia. „Znana systemu“, „mowa taktyki“, „chcę przejść do wojny ruchowej“ — oto domysły angielskie. Zbytowane Manchester Guardian“ powiada sobie wprost, że jest to zwykłe opróżnienie niemożliwych do utrzymania pozycji, ale zaraz ostrożnie dodaje: „Wygląda to zupełnie tak, jakby przez swój odwrót z nad Anierą pragnęli Niemcy ułatwić sobie jakieś plany gdzieś indziej...“ „Times“ nie bawi się w dociekania strategiczne, ale stwierdza po prostu, że „przez ten swój nieoczekiwany krok Niemcy zadali ciężki cios całemu planowi ofensywy koalicyjnej. Równy, szanie, umocnienia, pozycje artylerii — skowiem wszystko, co Anglicy spokojnie i metodycznie brali sobie na cel, znikło w ciągu jednej nocy i przeniosło się gdzieś indziej. Teraz potrzeba za ten wszystkich znaków dopiero, budować swoje pozycje na nowo, mianowicie ciężką artylerię, do budowy wywać linie kolejowe, robić polkowiny i mury zakładowe, czyli po prostu tysiące rozmaitych rzeczy, które już dawno uważano za zrobione i gotowe, potrzeba teraz robić na nowo“.

Niespodzianka ten i Anglii, a po mistrzowski wykonany odwrót Niemców z nad Anierą zaniepokoił dowódców angielskich więcej, niż kilka nieudanych ataków. Cel tego taktycznego pościgu Niemców pozostaje dla nich tajemnicą. Widzą, że Hindenburg coś przygotował, ale nie chcą odgadnąć, co miało być. — Wobec niespodzianki niemieckiej nad Anierą jest jakbyś zapowiedzią dalszych i większych bez porównania niespodzianek na wojnie. — Wstępem do nich było niewątpliwie zastrzeżenie wojny podmorskiej. „Manchester Guardian“, który w prasie angielskiej odznacza się stosunkowo największą prawdziwością i obiektywnością, porównuje tę wojnę podmorską z odwołaniem przez Niemcy do wojny lądowej, do której Anglii nie ocalała. — Wobec niespodzianki niemieckiej nad Anierą jest jakbyś zapowiedzią dalszych i większych bez porównania niespodzianek na wojnie. — Wstępem do nich było niewątpliwie zastrzeżenie wojny podmorskiej. „Manchester Guardian“, który w prasie angielskiej odznacza się stosunkowo największą prawdziwością i obiektywnością, porównuje tę wojnę podmorską z odwołaniem przez Niemcy do wojny lądowej, do której Anglii nie ocalała.

Trzymając się mistrzowski odwrót Hindenburga w jesieni roku 1914 z nad Wisły. Pewnego dnia Niemcy znikli z oczu armii rosyjskiej. Wczoraj jeszcze byli się, szumowali, słowem gwałtownie parli naprzód, dzisiaj zaś ślad po nich zastygł. Dowódcy rosyjscy tak się wówczas zdumiali, że aż zamarli na miejscu. Tępo dli Moskale myśleli, co to znaczy i — nie ruszali się z miejsca. Tymczasem nad Hindenburg dokonał swego odwrótu i zaczął już ustawiać się do nowej ofensywy.

Obecna niespodzianka niemiecka nad Anierą jest jakbyś zapowiedzią dalszych i większych bez porównania niespodzianek na wojnie. — Wstępem do nich było niewątpliwie zastrzeżenie wojny podmorskiej. „Manchester Guardian“, który w prasie angielskiej odznacza się stosunkowo największą prawdziwością i obiektywnością, porównuje tę wojnę podmorską z odwołaniem przez Niemcy do wojny lądowej, do której Anglii nie ocalała. — Wobec niespodzianki niemieckiej nad Anierą jest jakbyś zapowiedzią dalszych i większych bez porównania niespodzianek na wojnie. — Wstępem do nich było niewątpliwie zastrzeżenie wojny podmorskiej. „Manchester Guardian“, który w prasie angielskiej odznacza się stosunkowo największą prawdziwością i obiektywnością, porównuje tę wojnę podmorską z odwołaniem przez Niemcy do wojny lądowej, do której Anglii nie ocalała.

Krytyczny moment wojny światowej przypała na lato ubiegłe. Trzy koncentryczne ofensywy: rosyjska, francusko-angielska i włoska, mreszcie wystąpienie Rumunii, skłoniły tak kowskiej i na Śląsku, posłużyła pocie za mowy do przepięknej opowieści o drogach odrodzenia narodowego na najdalszych kresach południowo-zachodnich.

Na czterech wieki przed wybuchem wojny wyszedł w Cieszyńcu z pod prasy utwór p. n. „Śpiący Rycerz“, dzieło sceniczne, posiadające znamiona prawdziwej wartości literackiej. Autor — Jan Lyszek, znany powszechnie na Śląsku miłośnik literatury, kierownik prywatnej szkoły polskiej T. S. L. w Jaworzu Środkim pod Bielskiem — nazwał go skromnie „szczęśliwą“, przeznaczącą się pierwszą większą „próbę“ na scenie prowincjonalnej na kresach. Inny naucek, Józef Hadyński z Bystrzycy, skomponował część muzyczną i „Śpiący Rycerz“ stali się rodzajem opery. Dzieło nie doznało się wszakże ani przed wojną, ani po dzień dzisiejszy wystawienia, a nawet do listopada ub. r. przez dwa z górą lata nie oglądało pulek kresgalskich, znane było tylko w ścisłych kółkach. „Śpiący Rycerz“ byli bezwiedną przepowiednią nadchodzących czasów. Tytuł mówił za siebie. Legenda o śpiącym wojsku polskim, znana w odmianach na Podhalu, w ziemi kra-

ciężkie zachwianie równowagi wojennej, że jeden fałszywy krok ze strony dowódców niemieckich mogł pociągnąć za sobą nieodwrotną i całkowitą katastrofę. Kryzys ten został przezwyciężony. Równowaga wojenna została nie tylko odzyskana, lecz ustalona. Dowództwo, ujednolicono i zharmonizowane do najwyższego stopnia, rozporządza dzisiaj maszyną wojenną, funkcjonującą precyzyjnie, wedle jednej myśli, doprowadzającej do ostatnich konsekwencji. Wszystkie zostały związane stosunkiem absolutnej zależności wzajemnej. Ani jeden żołnierz we wszystkich czterech armiach centralnych nie ruszy z miejsca, ani jedno działo nie strzeli bez zezwolenia z całością, bez uzasadnienia w jednym wielkim, całości operacyjnej obejmującej planie. Na jakikolwiek odrębne przedsięwzięcie, chociażby najbardziej konieczne, niema już dzisiaj miejsca. Wyładki nad Sochą korespondują najszybciej z wyładkami nad Stochodem. Nie może się stać nie nad Sochą, obojętne nie miało najszybszego związku z rzeczami, dokonującymi się nad — Sochą.

Ta doskonała konsolidacja woli, myśli i środków, daje centralnemu dowództwu zupełnie nieograniczoną swobodę twórczości. Na tych olbrzymich liniach wewnętrznych, na których blok centralny wojnę swoją prowadzi, może to dowództwo wykonywać najmniej na pozór prawdopodobne sztuki, może zaskakiwać przeciwników niespodziankami, których właściwy sens może równocześnie maskować tak długi, jak mu się to tylko podoba.

Wobec niespodzianki niemieckiej nad Anierą jest jakbyś zapowiedzią dalszych i większych bez porównania niespodzianek na wojnie. — Wstępem do nich było niewątpliwie zastrzeżenie wojny podmorskiej. „Manchester Guardian“, który w prasie angielskiej odznacza się stosunkowo największą prawdziwością i obiektywnością, porównuje tę wojnę podmorską z odwołaniem przez Niemcy do wojny lądowej, do której Anglii nie ocalała. — Wobec niespodzianki niemieckiej nad Anierą jest jakbyś zapowiedzią dalszych i większych bez porównania niespodzianek na wojnie. — Wstępem do nich było niewątpliwie zastrzeżenie wojny podmorskiej. „Manchester Guardian“, który w prasie angielskiej odznacza się stosunkowo największą prawdziwością i obiektywnością, porównuje tę wojnę podmorską z odwołaniem przez Niemcy do wojny lądowej, do której Anglii nie ocalała.

Obecna niespodzianka niemiecka nad Anierą jest jakbyś zapowiedzią dalszych i większych bez porównania niespodzianek na wojnie. — Wstępem do nich było niewątpliwie zastrzeżenie wojny podmorskiej. „Manchester Guardian“, który w prasie angielskiej odznacza się stosunkowo największą prawdziwością i obiektywnością, porównuje tę wojnę podmorską z odwołaniem przez Niemcy do wojny lądowej, do której Anglii nie ocalała. — Wobec niespodzianki niemieckiej nad Anierą jest jakbyś zapowiedzią dalszych i większych bez porównania niespodzianek na wojnie. — Wstępem do nich było niewątpliwie zastrzeżenie wojny podmorskiej. „Manchester Guardian“, który w prasie angielskiej odznacza się stosunkowo największą prawdziwością i obiektywnością, porównuje tę wojnę podmorską z odwołaniem przez Niemcy do wojny lądowej, do której Anglii nie ocalała.

Obecna niespodzianka niemiecka nad Anierą jest jakbyś zapowiedzią dalszych i większych bez porównania niespodzianek na wojnie. — Wstępem do nich było niewątpliwie zastrzeżenie wojny podmorskiej. „Manchester Guardian“, który w prasie angielskiej odznacza się stosunkowo największą prawdziwością i obiektywnością, porównuje tę wojnę podmorską z odwołaniem przez Niemcy do wojny lądowej, do której Anglii nie ocalała. — Wobec niespodzianki niemieckiej nad Anierą jest jakbyś zapowiedzią dalszych i większych bez porównania niespodzianek na wojnie. — Wstępem do nich było niewątpliwie zastrzeżenie wojny podmorskiej. „Manchester Guardian“, który w prasie angielskiej odznacza się stosunkowo największą prawdziwością i obiektywnością, porównuje tę wojnę podmorską z odwołaniem przez Niemcy do wojny lądowej, do której Anglii nie ocalała.

Obecna niespodzianka niemiecka nad Anierą jest jakbyś zapowiedzią dalszych i większych bez porównania niespodzianek na wojnie. — Wstępem do nich było niewątpliwie zastrzeżenie wojny podmorskiej. „Manchester Guardian“, który w prasie angielskiej odznacza się stosunkowo największą prawdziwością i obiektywnością, porównuje tę wojnę podmorską z odwołaniem przez Niemcy do wojny lądowej, do której Anglii nie ocalała. — Wobec niespodzianki niemieckiej nad Anierą jest jakbyś zapowiedzią dalszych i większych bez porównania niespodzianek na wojnie. — Wstępem do nich było niewątpliwie zastrzeżenie wojny podmorskiej. „Manchester Guardian“, który w prasie angielskiej odznacza się stosunkowo największą prawdziwością i obiektywnością, porównuje tę wojnę podmorską z odwołaniem przez Niemcy do wojny lądowej, do której Anglii nie ocalała.

Obecna niespodzianka niemiecka nad Anierą jest jakbyś zapowiedzią dalszych i większych bez porównania niespodzianek na wojnie. — Wstępem do nich było niewątpliwie zastrzeżenie wojny podmorskiej. „Manchester Guardian“, który w prasie angielskiej odznacza się stosunkowo największą prawdziwością i obiektywnością, porównuje tę wojnę podmorską z odwołaniem przez Niemcy do wojny lądowej, do której Anglii nie ocalała. — Wobec niespodzianki niemieckiej nad Anierą jest jakbyś zapowiedzią dalszych i większych bez porównania niespodzianek na wojnie. — Wstępem do nich było niewątpliwie zastrzeżenie wojny podmorskiej. „Manchester Guardian“, który w prasie angielskiej odznacza się stosunkowo największą prawdziwością i obiektywnością, porównuje tę wojnę podmorską z odwołaniem przez Niemcy do wojny lądowej, do której Anglii nie ocalała.

Obecna niespodzianka niemiecka nad Anierą jest jakbyś zapowiedzią dalszych i większych bez porównania niespodzianek na wojnie. — Wstępem do nich było niewątpliwie zastrzeżenie wojny podmorskiej. „Manchester Guardian“, który w prasie angielskiej odznacza się stosunkowo największą prawdziwością i obiektywnością, porównuje tę wojnę podmorską z odwołaniem przez Niemcy do wojny lądowej, do której Anglii nie ocalała. — Wobec niespodzianki niemieckiej nad Anierą jest jakbyś zapowiedzią dalszych i większych bez porównania niespodzianek na wojnie. — Wstępem do nich było niewątpliwie zastrzeżenie wojny podmorskiej. „Manchester Guardian“, który w prasie angielskiej odznacza się stosunkowo największą prawdziwością i obiektywnością, porównuje tę wojnę podmorską z odwołaniem przez Niemcy do wojny lądowej, do której Anglii nie ocalała.

Obecna niespodzianka niemiecka nad Anierą jest jakbyś zapowiedzią dalszych i większych bez porównania niespodzianek na wojnie. — Wstępem do nich było niewątpliwie zastrzeżenie wojny podmorskiej. „Manchester Guardian“, który w prasie angielskiej odznacza się stosunkowo największą prawdziwością i obiektywnością, porównuje tę wojnę podmorską z odwołaniem przez Niemcy do wojny lądowej, do której Anglii nie ocalała. — Wobec niespodzianki niemieckiej nad Anierą jest jakbyś zapowiedzią dalszych i większych bez porównania niespodzianek na wojnie. — Wstępem do nich było niewątpliwie zastrzeżenie wojny podmorskiej. „Manchester Guardian“, który w prasie angielskiej odznacza się stosunkowo największą prawdziwością i obiektywnością, porównuje tę wojnę podmorską z odwołaniem przez Niemcy do wojny lądowej, do której Anglii nie ocalała.

Obecna niespodzianka niemiecka nad Anierą jest jakbyś zapowiedzią dalszych i większych bez porównania niespodzianek na wojnie. — Wstępem do nich było niewątpliwie zastrzeżenie wojny podmorskiej. „Manchester Guardian“, który w prasie angielskiej odznacza się stosunkowo największą prawdziwością i obiektywnością, porównuje tę wojnę podmorską z odwołaniem przez Niemcy do wojny lądowej, do której Anglii nie ocalała. — Wobec niespodzianki niemieckiej nad Anierą jest jakbyś zapowiedzią dalszych i większych bez porównania niespodzianek na wojnie. — Wstępem do nich było niewątpliwie zastrzeżenie wojny podmorskiej. „Manchester Guardian“, który w prasie angielskiej odznacza się stosunkowo największą prawdziwością i obiektywnością, porównuje tę wojnę podmorską z odwołaniem przez Niemcy do wojny lądowej, do której Anglii nie ocalała.

Obecna niespodzianka niemiecka nad Anierą jest jakbyś zapowiedzią dalszych i większych bez porównania niespodzianek na wojnie. — Wstępem do nich było niewątpliwie zastrzeżenie wojny podmorskiej. „Manchester Guardian“, który w prasie angielskiej odznacza się stosunkowo największą prawdziwością i obiektywnością, porównuje tę wojnę podmorską z odwołaniem przez Niemcy do wojny lądowej, do której Anglii nie ocalała. — Wobec niespodzianki niemieckiej nad Anierą jest jakbyś zapowiedzią dalszych i większych bez porównania niespodzianek na wojnie. — Wstępem do nich było niewątpliwie zastrzeżenie wojny podmorskiej. „Manchester Guardian“, który w prasie angielskiej odznacza się stosunkowo największą prawdziwością i obiektywnością, porównuje tę wojnę podmorską z odwołaniem przez Niemcy do wojny lądowej, do której Anglii nie ocalała.

Obecna niespodzianka niemiecka nad Anierą jest jakbyś zapowiedzią dalszych i większych bez porównania niespodzianek na wojnie. — Wstępem do nich było niewątpliwie zastrzeżenie wojny podmorskiej. „Manchester Guardian“, który w prasie angielskiej odznacza się stosunkowo największą prawdziwością i obiektywnością, porównuje tę wojnę podmorską z odwołaniem przez Niemcy do wojny lądowej, do której Anglii nie ocalała. — Wobec niespodzianki niemieckiej nad Anierą jest jakbyś zapowiedzią dalszych i większych bez porównania niespodzianek na wojnie. — Wstępem do nich było niewątpliwie zastrzeżenie wojny podmorskiej. „Manchester Guardian“, który w prasie angielskiej odznacza się stosunkowo największą prawdziwością i obiektywnością, porównuje tę wojnę podmorską z odwołaniem przez Niemcy do wojny lądowej, do której Anglii nie ocalała.

Obecna niespodzianka niemiecka nad Anierą jest jakbyś zapowiedzią dalszych i większych bez porównania niespodzianek na wojnie. — Wstępem do nich było niewątpliwie zastrzeżenie wojny podmorskiej. „Manchester Guardian“, który w prasie angielskiej odznacza się stosunkowo największą prawdziwością i obiektywnością, porównuje tę wojnę podmorską z odwołaniem przez Niemcy do wojny lądowej, do której Anglii nie ocalała. — Wobec niespodzianki niemieckiej nad Anierą jest jakbyś zapowiedzią dalszych i większych bez porównania niespodzianek na wojnie. — Wstępem do nich było niewątpliwie zastrzeżenie wojny podmorskiej. „Manchester Guardian“, który w prasie angielskiej odznacza się stosunkowo największą prawdziwością i obiektywnością, porównuje tę wojnę podmorską z odwołaniem przez Niemcy do wojny lądowej, do której Anglii nie ocalała.

Łodzi uchwała ich nie ma usza języka polskiego, który będzie uznany jako język państwowy.

Nieudana kontrola koalicyj w Rosji.

Berlin, 8 marca.

„Vossische Zeitung“ donosi ze Sztokholmu: Istotne wyniki komisji kontrolnej zachodnich mocarstw w Petersburgu nieznane są jeszcze, to jedno wszakże jest pewne, że osiągnięte rezultaty daleko pozostają poza nadziejami, jakie żywiono w Londynie i Paryżu przy wypracowywaniu komisji.

Sam fakt już, że komisji nie udało się obalić gabinetu Golicyna, zwłaszcza zaś Protopopowa, oznacza niemiłą niepowodzenie. Dalszą bieżącą pozycją jest okoliczność, że minister spraw zagranicznych Pokrowski na trzy dni przed otwarciem Dumy wniósł swoją dymisję. Tymczasem ta sprawa została w dwa dni później, podczas sesyjencji Pokrowskiego w Carskim Siole, odrzuconą przez cara, co jednak, że jawny agent koalicyj Pokrowski czuł się na urzędzie znużonym, nie dowodzi zbyt wielkich sukcesów protektorów jego z Londynu i Paryża.

Nie osiągnięto również porozumienia z Rosją co do zamierzonego objęcia przez członków zachodniej koalicyj kontroli nad rosyjskim bankiem państwowym, komisją umorzenia długów państwowych oraz komitetu finansów.

Skutki wojny podwodnej.

(Tel. c. k. Biura koresp.)

Berlin, 8 marca.

(Biuro Wolffa). Według „Nieuwe Rotterdamse Courant“, od dnia 4 bm. do portu w Rotterdamie zawinęło tylko 7 okrętów. W roku ubiegłym w tym czasie przybyło 57, a w r. 1914 na ten okres przypadało 197 okrętów.

Według „Allg. Handelsblatt“ od dnia 4 marca zajeżdżało do Amsterdamu tylko 5 okrętów, w r. 1916 zaś 26.

Nastroj w Waszyngtonie.

(Telefonem).

Wiedeń, 8 marca.

„Acht-Uhr-Blatt“ donosi z Waszyngtonu: Ogółem 20 senatorów republikańskich jest przeciw Wilsonowi. W Waszyngtonie panuje usposobienie pesymistyczne. Sądzą tam, że tylko w wielkim trudzie uda się może utrzymać pokój.

Prezydent Wilson zapytywał doradców prawnych, czy posiada pełnomocnictwo do uzbrojenia okrętów handlowych. Następnie odwiedził sekretarza stanu Lansinga i sekretarza marynarki Danielsa.

Niepowodzenie bilu wojennego.

(Tel. c. k. Biura koresp.)

Waszyngton, 8 marca.

(Biuro Reutersa). Senator Lodge chciał w senacie ponownie wnieść bół o zbrojnej neutralności, ale przewodniczący oświadczył, że kongres nie ma sesji. Kilku senatorów zgłosiło zamiar zaproponowania reformy regulaminu senatu.

Prezydent Wilson zapytywał doradców prawnych, czy posiada pełnomocnictwo do uzbrojenia okrętów handlowych. Następnie odwiedził sekretarza stanu Lansinga i sekretarza marynarki Danielsa.

Prezydent Wilson zapytywał doradców prawnych, czy posiada pełnomocnictwo do uzbrojenia okrętów handlowych. Następnie odwiedził sekretarza stanu Lansinga i sekretarza marynarki Danielsa.

Prezydent Wilson zapytywał doradców prawnych, czy posiada pełnomocnictwo do uzbrojenia okrętów handlowych. Następnie odwiedził sekretarza stanu Lansinga i sekretarza marynarki Danielsa.

Prezydent Wilson zapytywał doradców prawnych, czy posiada pełnomocnictwo do uzbrojenia okrętów handlowych. Następnie odwiedził sekretarza stanu Lansinga i sekretarza marynarki Danielsa.

Prezydent Wilson zapytywał doradców prawnych, czy posiada pełnomocnictwo do uzbrojenia okrętów handlowych. Następnie odwiedził sekretarza stanu Lansinga i sekretarza marynarki Danielsa.

Prezydent Wilson zapytywał doradców prawnych, czy posiada pełnomocnictwo do uzbrojenia okrętów handlowych. Następnie odwiedził sekretarza stanu Lansinga i sekretarza marynarki Danielsa.

Prezydent Wilson zapytywał doradców prawnych, czy posiada pełnomocnictwo do uzbrojenia okrętów handlowych. Następnie odwiedził sekretarza stanu Lansinga i sekretarza marynarki Danielsa.

Prezydent Wilson zapytywał doradców prawnych, czy posiada pełnomocnictwo do uzbrojenia okrętów handlowych. Następnie odwiedził sekretarza stanu Lansinga i sekretarza marynarki Danielsa.

Prezydent Wilson zapytywał doradców prawnych, czy posiada pełnomocnictwo do uzbrojenia okrętów handlowych. Następnie odwiedził sekretarza stanu Lansinga i sekretarza marynarki Danielsa.

Prezydent Wilson zapytywał doradców prawnych, czy posiada pełnomocnictwo do uzbrojenia okrętów handlowych. Następnie odwiedził sekretarza stanu Lansinga i sekretarza marynarki Danielsa.

Prezydent Wilson zapytywał doradców prawnych, czy posiada pełnomocnictwo do uzbrojenia okrętów handlowych. Następnie odwiedził sekretarza stanu Lansinga i sekretarza marynarki Danielsa.

Prezydent Wilson zapytywał doradców prawnych, czy posiada pełnomocnictwo do uzbrojenia okrętów handlowych. Następnie odwiedził sekretarza stanu Lansinga i sekretarza marynarki Danielsa.

Prezydent Wilson zapytywał doradców prawnych, czy posiada pełnomocnictwo do uzbrojenia okrętów handlowych. Następnie odwiedził sekretarza stanu Lansinga i sekretarza marynarki Danielsa.

Prezydent Wilson zapytywał doradców prawnych, czy posiada pełnomocnictwo do uzbrojenia okrętów handlowych. Następnie odwiedził sekretarza stanu Lansinga i sekretarza marynarki Danielsa.

Prezydent Wilson zapytywał doradców prawnych, czy posiada pełnomocnictwo do uzbrojenia okrętów handlowych. Następnie odwiedził sekretarza stanu Lansinga i sekretarza marynarki Danielsa.

Prezydent Wilson zapytywał doradców prawnych, czy posiada pełnomocnictwo do uzbrojenia okrętów handlowych. Następnie odwiedził sekretarza stanu Lansinga i sekretarza marynarki Danielsa.

Najwyższy Trybunał państwa Stanów Zjednoczonych wydał na prośbę Wilsona w 24 godzinach upoważnienie do uzbrojenia okrętów, gdyby rokowania w Kongresie nie doprowadziły do rezultatu.

Afera meksykańska.

(Telefonem).

Wiedeń, 8 marca.

„Acht-Uhr-Blatt“ donosi z Budapesztu: „Az Est“ donosi:

Niemcy ofiarowując Meksykowi sojusznika, nie miały na myśli uzyskanie od Meksyku zbrojnej pomocy; Niemcy chciały w ten sposób osiągnąć pośrednictwo Meksyka wobec Japonii, czego powiadomili Japonię o obecnych dyspozycjach Niemiec. Niemcy przebaczyli już Japonii Kiao-Czau i szukają obecnie zbliżenia do niej, aby stworzyć przeciwwagę przeciw Stanom Zjednoczonym.

Wiedeń, 8 marca.

„Die Zeit“ donosi z Kolonii: „Köln. Ztg.“ donosi z Waszyngtonu:

Tutejszy ambasador japoński Sato ogłasza następujące oficjalne oświadczenie: Niemcy mylą się bardzo, jeżeli sądzą, że Japonia zamierza wraz z Meksykiem i z Niemcami rozpocząć wojnę ze Stanami Zjednoczonymi.

Według dalszego doniesienia „Köln. Ztg.“ rząd amerykański znajduje się w posiadaniu klucza szyfrowego dyplomacji niemieckiej; należy się przeto spodziewać dalszych sensacyjnych rewelacji. Intryga ta skompromitowała wiele osób. Mają też nastąpić sensacyjne aresztowania.

Komunikat austro-węgierski.

(Tel. c. k. Biura koresp.)

Wiedeń, 8 marca.

Urzędowo ogłaszają dnia 7 marca 1917:

Wschodni i połud.-wschodni teren wojny. Bez zmiany.

Włoski teren wojny.

Na wschodnim tyrolskim froncie w kilku odcinkach odbyły się walki z korzystnymi dla naszej broni wynikami.

Nieprzyjacielski oddział, który posunął się przeciw naszym pozycjom nad ujściem potoku Maso, został spętany. Dwa ataki nocne Włochów na nasze pozycje Costabellia rozbiły się o zacięty opór naszych wojsk. Nieprzyjacielska próba ataku na Monte Sil zatamała się już w naszym ogniu zaporowym. Tamtejsze wysadzenie, które odnosiło się do naszych pozycji, uszkodziło tylko pozycje włoskie.

Zastępcą szefa sztabu generalnego, von Höfer, mpp.

Komunikat niemiecki.

(Tel. c. k. Biura koresp.)

Berlin, 8 marca.

Biuro Wolffa donosi: Wielka główna kwatera ogłasza dnia 7 bm.:

Zachodni teren wojny.

Z obu stron Anere i Somme w Szampanii i na wschodnim brzegu Mozy panowała wczoraj żywa czynność artylerji. Kilkakrotnie przyszło także do walk oddziałów wykawczących z załogami rowów. Wczorajem Francuzi na północno-wschodnim froncie Verdun zaatakowali nasze nowe pozycje koło lasu Caufrières. Odrzucili ich ogniem. Czyste powietrze ułatwiało lotnikom wypełnienie ich zadań. W licznych

opowiadania, bo wojska polskiego nie było przez długie lata... Aż oto polskie surmy bojowe ogłaszają, że wojsko polskie znówu jest, że się organizuje w kompanie, bataliony, regimenty. Zaraz też zaroził się od ochotników Park Sikorskiego w Cieszyńcu. Oto na boisku poza stawem stoją dwie kompanie. Błysk szabli w słońcu połamem, a kompanie wyciągają się w długą kolumnę marszową; marowym krokiem idą ku bramie, potem skręcają wzdłuż Olzy, hot, na nasze jasne ślaskie pola, na nasze rozgryte śródniska. Boże! Na ten widok „sam książę Józef klasnąłby w dłonie“.

